

Akcija u kojoj je poginuo
četnički komandant bataljona
Bjelić Mićo.

OVO JE BILO AVGUSTA 1944.g.

Po pričanju boraca Trinaeste krajške brigade, izvršen je napad na četnike u selu Dobrnji. Ovaj podatak je provjerit i bio je tačan. U glavnom bilo je to ovako:

Xxxkxxx

Trinaesta krajška brigada nalazila se je oko Mrkonjića kada je vjerna grupa te brigade dobila zadatku da krene u selo Dobrnju i da izvrši prepad na četničku brigadu koja se je tamo nalazila. Krenuto je po noći po neprohodnim putevima preko Manjače, kroz naselja koja su naseljena rijetko, putevima gde svaki čas očekuješ da će te dočekati neprijatelj jer su ovuda sve od ređa, sa malim izuzetkom, četnički jataci iz kojih su naselja mahom mobilisani seljaci u četničke redove. Grupu vođi rukovodioce iste Antonije Ivić uvjerajući grupu e i sam uvjeren da će ova cacija uspjeti. Do četničkog logora u Dobrnji duž je put oko dvadeset kilometara. Grupa je uspjela da po noći zasjedne i uzme položaj u Dobrnji u geju koji se je nalazio više zaseoka Dragovića gde je bio smješten četnički štab sa komandantom četničkog bataljona Mićom ~~Xxxkxxx~~. Ivića grupa bila je naoružana sa strojnim puškama. Zora se osjeca, dan dolazi a nikoga živoga sa se viđi i da se čuje u kući, samo stražar šećka iznad kuće ne skuteći da od njega do zasjede partizanske nema više od trideset do četrdeset koracaja. Ivić daje grupi poslednje naredjenje, više mimikom, da nikao ne puca dok on prvi ne opali.

Stražar se smijeni, počela je palame u kući, psovka, neslane čoskočice, protezanje i vriscu ženskih glasova koje četnici hvataju i ove izlijjeću iz kuće sa psovkom uparenom četnicima. Iz

• • •

Bjelić
kuće izidje ~~Gozdovnik~~ Miće i za njime se izvuće oko dvadesetak četnika a iz drugih staja izišlo je još tridesetak četnika. Svi su posjedali žute lebele kladne koje su se nalazile pred kućom. Na jedan-put plotun se je iznenada oborio na ovu grupu od koga su uši zaglувile a ošmahi nakon toga nastao je vrisak i kuknjava četnika i domaćih članova ove kuće. Četnici iznenadjeni nadali su da biježe prema Trnićima a odatle zaseoku Rupari.

Kada je izvršen prepad, partizani su povlačili se prema šumi Lunjevcu preko brisana prostora od zaseoka Bojanica preko dobrnjanskog polja ka kućama Petkovića. Kada su se četnici malo osvijestili i vidili da više niko ih ne napada, a i dobroli su vijest da se partizani povlače ka Petkovićima preko Dobrnjanskog polja. Četnici su se na brzu ruku sredili i pošli u poteru za partizanima. Četnici su počeli da puškaraju za grupom koja je jedva bila premalila pola dobrnjanskog polja i bili se ozbiljno pripremili u potjeru za partizanima naročito kada su vidjeli da nije velik broj partizana. Ali kada su bili opomenuti vatrom koja ih je gađala iz teških mitreljeza koji su bili postaviti iznad kuća Petkovića, četnici su se dali na bijeg.

U ovome napadu kod Draganovića poginuo je Bjelić Biće koji je bio četnička perjanica a teše i lakše ranjeno je više četnika. Na našoj strani nije bilo nišakvih gubitaka niti je bio ma ranjen.

• Banjaluka 16-1-60

(Gajić Gojko)
Tajko Tajko

DA JE PREDNJU IZJAVU DAO I SVOJERIČNO JE POTPISAO
GAJIĆ GOJKO,

T V R D I :
Mihailović